

Ob oknu pozimi.

*Blagor nam, ko v hrbet peč
ljubo nam toplo diha:
naj, če hoče, burja piha,
nas varuje soba tiha,
glad nam je neznana reč.*

*Rajša mamica ne je,
nego da bi mi stradali.
Radi bi vsem pomagali,
ko bi mogli, ko bi znali
prazne polnilti roké.*

*Enih pa ne pozabimo!
Vedno kje se kaj dobi,
da se ptičkom ugodí,
ko jih glad in mraz mori —
le brž okence odprimo!*

*Prilelite in zobljite!
Ej, ob oknu je veselo:
Ko bo zopet solnce grelo,
vse bo pelo in cvetelo —
ptički, nas ne pozabite!*

Leon Poljak.